

незакониту власт жене, која се ослањала на снагу рода (то је тачна аналогија с родом Тарквинија - А.Ф.)... и на своје мужеве, који нису били Римљани (! - А.Ф.)... Хуговим протеривањем (оригинал-аналог "протеривања царева" по Ливију - А.Ф.) Римљани као да су објавили да од сад не признају за владара ни краља ни императора, и да власт која ће управљати њима мора да буде национална... Рим постаје слободна световна држава..." [41, т. 3, стр. 246]. Поново се "обнавља" републикански сенат, као и у "античком Риму". Уопште, "код историчара из IX и X в. и у документима из тих столећа, назив сената се... сусреће врло често. Од када је била обновљена Римска империја, од када су се поново појавиле титуле императора и августа и опет се бележило постконзулство (као у античком Риму - А.Ф.) императора, поново су оживела подсећања на давнину... Реч сенат је тако често употребљавана да је срећемо чак и у актима једног сабора (и поред тога неки специјалисти настоје да порекну "ефективно постојање" сената у Средњем веку - А.Ф.)" [41, т. 3, стр. 247]. Као и Валерију на почетку античке римске републике, Римљани у X в. Алберику дају потпуно власт. "Давши му (Алберику - А.Ф.) доживотно конзулство, Римљани су проширена Алберикова овлашћења у границама нове римске републике (! - А.Ф.) обележили титулом "сенатора свих Римљана" [41, т. 3, стр. 250]. Сви ти догађаји скоро дословно следе верзију античког Ливија. У тројанској верзији је јако наглашен мотив грчке Јелене, која је имала важну улогу у Тројанском рату. Алберикове везе с Грчком у X в. средњовековни хроничари такође посебно подвлаче. "Алберикова надања да ће добити руку грчке принцезе су се изјаловила... Тај брак није склопљен... Успеси Грка су их све више приближавали Риму..." [41, т. 3, стр. 255]. Сви даљи догађаји (рат против прогнаног Хуга, опсада Рима, итд.) практично су идентични одговарајућим догађајима Тарквинијског рата (у Ливијевој верзији). Тај материјал не наводимо.

Алберикова епоха затим прелази у Октавијанову епоху (в. горе). "По Албериковој смрти државна власт је прешла на његовог младог сина... Тај "сенатор" је заслужио једно од најпоштованијих места међу свим римским грађанима Средњег века. С Албериковим именом је нераскидиво повезана слава Италије у том раздобљу... био је достојан да буде Римљанин и потпуно је заслужио у свом времену титулу Великог... Албериков род се није угасио с њим и с његовим сином Октавијаном..." [41, т. 3, стр. 270]. Октавијан се поклапа с Октавијаном Августом (у II империји), в. о томе горе. При поклапању ГТР-рата с ратом на почетку II империје, Алберик-Валерије-Велизар се поклапа с Јулијем Цезаром, Брут с Брутом, Нарзес с Цицероном (чије се име при обрнутом читању подудару с НРИЦ - нарзес), опсада Троје с опсадом Алезije.

32. Црквена историја X-XI века

Почетак II римске империје обележава не само важан датум "почетак нове ере", него и подробна легенда о познатој црквеној реформи, коју је спровео Исус Христос. Као што ћемо сада показати, већи део те информације изоморфан је догађајима из Империје из X-XIII в., при чему је тај изоморфизам у складу с формулом X+300, која стално делује на протегу од хиљаде година римске историје.